

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

IV.évfolyam. 8-9 szám.

1960 .augusztus-szeptember.

Nemzetközi kapcsolataink

A Magyar Szocialista Munkáspárt 1960. június 29-i ülésén egyhangu határozatban foglalt állást a szocialista országok kommunista és munkáspártjai képviselőinek Bukarestben lezajlott eszmecserejével kapcsolatban.

A Központi Bizottság pártunk és egész népünk nevében újra kifejezte ragaszkodását az 1957. novemberi moszkvai Nyilatkozat és Békekiáltvány marxista-leninista elveihez. Mint a határozat kifejti: "A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága a szocializmus hazai és nemzetközi ügye, s az egész emberiség érdeke szemellett tartásával teljes mértékben támogatja azt az állhatatos harcot, amelyet a Szovjetunió Kommunista Pártja, a Szovjetunió népeinek kormánya, s annak vezetője Hruscsov elvtárs folytat a vitás nemzetközi kérdések tárgyalások útján való rendezéséért, az általános leszerelésért, az agresszív erők leleplezéséért és elszigeteléséért, a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élésének biztosításáért."

Ez az állásfoglalás mindenben megfelel hazánk külpolitikai érdekeinek, s újabb megerősítést jelent a békepolitikánknak, amelynek elsőszámu alappillére a proletár internacionalizmus, a munkásosztály nemzetközi összefogása.

Mint ismeretes az elmúlt év decemberében pártunk VII. kongresszusa is nagy figyelmet szentelt hazánk nemzetközi kapcsolatainak.

Elemelve a felszabadulás óta eltelt 15 év alatt végbement eseményeket, a kongresszus messzehangzó szóval hirdette meg, hogy népi államunk függetlenségének, szabadságának leghivebb támogatója és védelmezője a felszabadító Szovjetunió és a többi testvéri szocialista ország.

Ezek a szocialista tervéreink álltak mellettünk a legnehezebb órákban is, rájuk mindenkor bízton számíthattunk és számíthatunk problémáink megoldásában. A szocialista országok között kialakult új típusu kapcsolatok hasznára válnak táborunk minden tagjának, hiszen ezek alapelve a munkásszolidaritás ősi alapelve: "egy mindenkiért, mindenki egyért."

A szocialista országok között az elmúlt évek során egyre sokoldalubb kapcsolatok épültek ki, mind szélesebb körű az együttműködés nemcsak a közös külpolitikai akciókban és a közös védelemben, hanem a gazdasági élet, a tudomány, a kultúra területén is.

A szocialista országok pártjainak és kormányainak vezetői rendszeres tanácskozá-

sokon cserélik ki véleményeiket az időszerű nemzetközi kérdésekről, s időszerű magasszintű tárgyalásokon határozzák meg, hogyan lehet az egyes országok gazdasági, technikai adottságait jobban felhasználni valamennyi szocialista ország fejlődésének elősegítésére.

A szocialista tábor országainak egymásközi kapcsolataiban különös jelentősége van két szerződésnek: a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának és a Varsói Szerződésnek.

A KGST a gazdasági építő munka területén hangolja össze az egyes országok tevékenységét, erőfeszítéseit, s ezáltal óriási tartalékokat tár fel valamennyi ország számára. Célkitűzéseit az 1949 decemberében elfogadott alapokmány határozza meg: "A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának célkitűzése, hogy a tagállamok erőfeszítéseinek összefogása és egybehangolása után elősegítse ezekben az államokban a népgazdaság tervszerű fejlesztését, a gazdasági és műszaki fejlődés meggyorsítását, a kevésbé fejlett iparral rendelkező államok ipari szintjének emelését, a munka termelékenységének szakadatlan emelkedését és népeink jólétének állandó növekedését."

A KGST ma már több, mint 10 éves fennállásra tekint vissza. Ez alatt az évtized alatt kialakult a szocialista országok szoros gazdasági együttműködése.

A KGST valamennyi tagállam szüve rén egyenlőségének elvén alapszik.

A KGST ereje abban rejlik, hogy gondoskodik az egyes szocialista országok népgazdasági terveinek összehangolásáról, javaslatokat dolgoz ki a jobb szocialista nemzetközi munkamegosztásra, javasolja, hogy az egyes tagállamok az ipar és mezőgazdaság melyik ágát fejlesszék elsősorban stb.

Ezek- és a KGSTkeretében megvalósuló tudományos műszaki cserék - jelentősen hozzájárulnak ahhoz, hogy az egyes szocialista országok termékeiket a legfejlettebb módszerekkel, a legnagyobb technikai színvonalon állítsák elő, mégpedig gazdaságos, nagy sorozatokban. Mindenki megérti, mennyivel előnyösebb például hazánk számára, ha bizonyos mezőgazdasági gépekből, autóbuszokból, szerszámgépekből, híradástechnikai eszközökből nemcsak Magyarországra, hanem az egész szocialista tábor szükségleteinek megfelelően termelünk.

A gazdasági tervezés számára nagy könnyebbséget jelent és hallatlan biztonságot nyújt, hogy a KGST keretében megszervezett együttműködés révén, már most biztosítva van jövőre kezdődő öt éves tervünk teljes anyagfedezete és azt is tudjuk, hogy termékeinket hol tudjuk elhelyezni. Így függetleníteni tudjuk magunkat a kapitalista piac állandó hullámzásaitól, vagy az esetleges kapitalista válságoktól.

A tudományos-műszaki együttműködés szükségessé teszi, hogy minden költséges kutatást magunk végezzünk el, hiszen a szükséges kutatási eredményeket készen megkaphatjuk a tagállamoktól.

A KGST keretén belül széleskörű tapasztalatcserére nyílik lehetőség tudósaink, mérnökeink, egyetemi hallgatóink körében.

A Varsói Szerződés a szocialista országok védelmi tömörülése az imperialista erőkkel, s különösképpen az Európa békéjét fenyegető kardcsörtető csoportosulással, az Északatlanti Szövetséggel szemben. Létrehozását az tette szükségessé, hogy a NATO tagállamok nagy hangon a Kelet-európai népidemokráciák lerohanásával fenyegetőztek, s mindent megtettek és megtesznek annak érdekében, hogy újra a világra szabadítsák az Adenauer által új életre keltett nyugatnémet imperializmust.

Az elmúlt években megmutatkozott, hogy a Varsói Szerződésben egyesült szocialista államok hadereje, védelmi felkészültsége képes arra, hogy elvegye a kedvét a kalózkodó kísérletektől bármely imperialista csoportosulásnak.

A kapitalista országokkal való kapcsolatában hazánkat a békés egymás mellett élés elvei vezérik. Meggyőződésünk, hogy nemcsak lehetséges, hanem szükséges is a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élése, versengése a gazdaság, a tudomány, a kultúra területén.

Éppen ezért arra törekszünk, hogy a kapitalista országokkal javítsuk kapcsolatunkat s olyan gazdasági és más természetű egyezményeket kössünk, amelyek mindkét fél számára kölcsönösen előnyösek. Tevékenyen részt vesszünk számos olyan nemzetközi szervezet munkájában, amelyek vagy egyetemes jellegűek / az egész

világra kiterjednek/, vagy pedig a kapitalista országok is képviseltetik magukat bennük.

Hazánk következetes küzdelme a békéért, a különféle társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett éléséért tekintélyt szerzett országunknak és népünknek. Gyakori, hogy nagy nemzetközi szervezetek hazánk fővárosát választják tanácskozási színhelyül, magyar tudósok, szakemberek részvételét igénylik, sőt számosat közülük bevásztanak a szervezetek funkcionáriusai közé.

Mi továbbra is ezen az úton kívánunk járni. Mindenkor teljesíteni fogjuk a proletárinternacionalizmusból reánk háruló kötelességeket, erősítjük a szocialista tábor országainak összefogását és a magunk szerény erejével küzdünk azért, hogy a különböző társadalmi rendszerű államok ne a fegyverkezésben, hanem a gazdaság, tudomány és a kultúra területén mérjék össze erőiket.

Budai József

Visszatekintés...

Vállalatunk I. féléves befejezett termelési tervét 100.4 %-ra, míg teljes termelési tervét 99.3 %-ra teljesítette.

Az elmúlt félévesztendő^{ben} a kérdés lényege nem a 0,7 %-os lemaradásban van, hanem abban, hogy ezt az eredményt hogyan, milyen módszerekkel, milyen nehézségekkel küzdve értük el.

Igen komoly nehézségekkel küzdöttünk a termelés egyenletessége, folyamatossága területén. Mind az első, mind pedig a második negyedév tulajdonképpeni eredménye csak a negyedév utolsó hónapjaiban, tehát márciusban, illetve júniusban született meg.

A negyedévek első hónapjaiban a vállalat a terv teljesítésével oly mértékben lemaradt, hogy ezt a lemaradást a másik két hónapban, csak igen nagy erőfeszítéssel lehetett részben, vagy egészben behozni.

Helytelen lenne igazolni és magyarázni a bizonyítványunkat, inkább azt vizsgáljuk meg, hogy melyek azok a tennivalók és feladatok, amelyeket el kell végezni, meg kell oldani ahhoz, hogy a termelést egyenletessé, folyamatossá tegyük és tervünk teljesítése biztosított legyen.

Ezeket a feladatokat két nagy csoportba oszthatjuk és pedig az egyik csoporthoz tartoznak az 1960. év befejezésének érdekében elvégzendő feladatok, míg a másik csoport^{ban} 1961 év előkészítését öleli fel.

Termelési folyamatok megváltoztatása, új technológiai eljárások bevezetése, és az egész termelés menetének átszervezése, sokkal nagyobb feladat annál, semhogy azt úgy meglehetne oldani, hogy ezeknek az eredményei már 1960.-ban jelentkezzenek.

1960. éves terv befejezésének érdekében a következőket tegyük:

Első és legfontosabb a kapacitás és munkaügyi kérdések rendezése./Bizonyos belső átcsoportosítással itt már egy lépést tettünk előre./ Ehhez a kérdéscsoporthoz az alábbi feladatok megoldásai tartoznak:

A munkaügyi és műszaki fejlesztési tervet összhangolni kell annak érdekében, hogy a betervezett létszámmal a tervfeladatokat minden keresztmetszet meg tudja oldani. Elsősorban a két tekerceselő műhely, a furós csoport, a kiseszterga és köszörős keresztmetszetek azok, amelyeknek a kapacitását ilyen irányú intézkedésekkel is növelniük kell./ Ezt a feladatot a vállalatunknál most beindult brigádmozgalom keretében kell megoldani./

Az eddigieknél jóval szélesebbkörű kooperációval könnyíteni kell a fent felsorolt keresztmetszetek terhelésén.

A munkaverseny és brigádok egymásközötti vetélkedésének továbbfejlesztésével,

valamint az egyes műhelyek munkájának fegyelmezett, jó szervezésével/késések kiküszöbölése, hiányzások megszüntetése, munkaidő teljes és helyes kihasználása, egyes munkafolyamatok összehangolása/ növelni kell a munka intenzitását.

Hathatósabb eszközökkel küzdeni kell egyrészt a selejt keletkezése ellen, másrészt az ellen, hogy a selejtes munkadarabra további ráfordítás történjen. Az előbbi műhely vezetési, míg az utóbbi MEO feladat.

Az előzőekben már említett második csoporthoz, tehát az 1961. év előkészítéséhez az alábbi feladatok tartoznak:

Ki kell alakítani az 1961. év I. negyedéves végleges tervét/ amin a továbbiakban már nem változtatunk/.

Elő kell készíteni a nagy darabszámban megrendelt, vagy igényelt motorok szalag szerű gyártásának bevezetését,

Meg kell szervezni ezekhez a típusokhoz az előregyártást/ kooperáció kibővítése itt is számbajön./

Garanciális javítások és egyedi jellegű motorok külön műhelyben való gyártását meg kell szervezni.

A kismotorok / IK-36, IK-51, SzK-40 / szerelésére külön szerelő műhelyt kell létrehozni. / Ennek magja a volt clubhelyiségben beindult munkában már fellelhető./

Amint látjuk 1960.II. félévben kettős, egymással párhuzamos munkát kell végezni.

A vállalat jelenlegi helyzetében, és adottságaival számolva ez a kettős feladat érinti gyárunk minden területét és összes dolgozóit.

Vadászi.

Polytechnikai OKTATÁSRÓL

Talán már az 1960-61-es tanév munkája is elkezdődött, amikor dolgozóink e sorokat olvassák, azonban így is talán egy kicsit késve ugyan, de nem tartom érdektelennek, ha rövid tájékoztatót adok az elmúlt tanév eredményeiről.

Az évközi munkáról és az oktatás módszereiről korábbi cikkemben beszámoltam, azokat itt nem kívánom elismételni, Szükségesnek tartom azonban megemlíteni, hogy tanulóink oktatása amilyen nehezen indult és amilyen borusnak látszott, olyan megnyugtatóak számunkra a tanév végén elért eredmények, Ezt bizonyítja a félévi és évvégi osztályzatok alakulása is.

: első félév eredményeit összefoglalva, az osztályzatok a következők voltak:

közepes	/ 3 /	11 tanuló
jó	/ 4 /	22 "
jeles	/ 5 /	5 "

Az osztályátlag 3,85 volt.

A fenti eredmények is azt mutatják, hogy tanulóink igen nagy kedvvel és szorgalommal igyekeztek elsajátítani mint az elméleti tananyagot, mint a gyakorlati munkafogásokat, Lelkesedésük és tanulni akarásuk a második félév folyamán csak fokozódott. Ezt a tényt több körülmény is bizonyítja, Több tanuló jelentkezett nyári munkára, 2 hónapi időtartamra, mint ahány helyet tudtunk biztosítani.

A nyár folyamán így 5 fő dolgozott vállalatunknál. A tanulók fokozódó szorgalma tükröződik továbbá a második félév tanulmányi eredményeiből is.

A tanévvégi osztályzatok a következőképpen alakultak:

közepes	/ 3 /	11 tanuló
jó	/ 4 /	20 "
jeles	/ 5 /	8 "

3.92-re emelkedett. A létszám a második félév folyamán egy fővel emelkedett,

A tanévvégén vállalatunk 6 tanulót értékes könyvjutalomban részesített, jó munkájuk elismeréséül, amely könyvjutalmat az iskola tanévzáró ünnepségén osztottam ki.

A tanulmányi átlag növekedése különös jelentőséggel bír, ha figyelembe vesszük azt a körülményt, hogy a tanulóknak a második félév folyamán sokkal nehezebb elméleti tananyagot kellett elsajátítaniuk és a tanév végén az egész év anyagából egy átfogó, mindenre kiterjedő dolgozatot is kellett írniuk. Ezen dolgozatok a vártnál jobb eredményt adtak és eredményük az évvégi osztályzásnál különös jelentőséggel bír.

E helyen mondok köszönetet mindazon dolgozóinknak, akik jószándékkal segítettek ezen új, kísérleti oktatás megteremtését és lebonyolítását. Kérem őket, hogy az elkövetkezendő 1960-61-es tanévben is vegyék körül és segítsék olyan szeretettel a hetente egyszer hozzánk tanulni járó lelkes fiatalokat, mint azt eddig tették.

Reiter Károly

KISZ

Kongresszus

A Magyar Szocialista Munkáspárt hozzájárult a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség kongresszusának 1960. decemberében való összehívásához.

A kongresszus rendkívül fontos esemény ifjúsági szövetségünk életében. Augusztus 24.-én vállalatunk Párt és KISZ szervezeteink közös taggyűlésen elhangzottak azok a feladatok, amelyek a kongresszusi felkészülés során üzemi KISZ szervezeteink előtt állanak.

Melyek ezek közül a legfontosabbak?

I./ Mint ismeretes, vállalatunknál két KISZ alapszerv működik. Ezeket a Vezetőségválasztó taggyűlésekig szervezetileg meg kell erősíteni. Ki kell választani azokat a fiatalokat, akik egyrészt rendelkeznek azokkal a tulajdonságokkal, amelyekkel egy jó ifjúsági vezetőnek rendelkeznie kell, másrészt előreláthatólag hosszabb időn keresztül /másfél, két év/ vezetni tudják az ifjúsági szervezetet.

II./ A műhelyekben a fiatalok részére kongresszusi munkaversenyt kell szervezni. Élő, eleven munkaversenyt, amelyben a fiatalok lendülete, brigád, vagy egyéni/ legyen merész, ujszerű, de megvalósítható.

Ez év októberében indul be először vállalatunknál a " Szakma ifju mestere " mozgalom. A mozgalom keretében három szakmában indítunk tanfolyamokat:

- 1./ Forgácsoló/ esztergályos, marós, furós, köszörűs/,
- 2./ Tekercselő és elektroműszerész,
- 3./ Szerszámkészítő szakmában.

A tanfolyamokra jelentkezhet minden 30 éven aluli szakmunkás és olyan betanított munkás, aki legalább 2 éves gyakorlattal rendelkezik.

Előszalagosítási kísérletként a volt Clubsobában ifjúsági műhely alakult, amely kizárólag a két legkényesebb gyártmányunk, az IK-51 és IK 36-os motorok szerelését végzi. Ezzel a műhellyel szemben a KISZ-nek kettős feladata van:

a./ Mozgósítani az alkatrészgyártó üzemek fiataljait, hogy az új műhely időben elegendő és jóminőségű alkatrészt kapjon, hogy a szerelés

minden fennakadás nélkül menjen.

b./ Segítséget adni az itt dolgozó hat órás leányoknak, hogy jól begyakorolt, lelkiismeretes dolgozókká váljanak,

III./ Feladata még a KISZ alapszerveknek, hogy minden fiataalt vonjon be a kongresszusi munkaversenybe, a társadalmi munkaakciókba, hívja meg őket clubnapokra, kulturális rendezvényekre.

A fiatalok mozgósításában nemcsak a KISZ tagokra számítunk, hiszen az ifjuság nevelése az összes dolgozó szívügye kell, hogy legyen. Számítunk a párttagokra, a tömegszervezeti aktívákra, a fiatalok mellett dolgozó idősebb szakmunkásokra.

Azon keresztül, hogy a szervezeten kívüli fiatalokat is bevonjuk ezekbe a munkákba, nagy lehetőség nyílik a KISZ létszámának gyarapítására.

Jelenleg a fiatalok 43 %-a KISZ tag. Alapos szervező munkával a legjobb KISZ-en kívüli fiatalok felvételével egy fél éven belül el akarjuk érni, hogy a fiatalok 60 %-a KISZ-tag legyen. Ez számszerint mintegy 30 fiatal beszervezését jelenti.

IV./ Megalakult a kulturszoba tanács. Első megbeszélésen elhatározta, hogy az új kulturszoba felállítását után minden csütörtökön clubnapot tart, ahol minden fiatal megtalálja az igényeinek legjobban megfelelő szórakozást: / Pl: zene, sakk, kártya, társasjátékok, daltanulás, könyvankét stb./ A klubnapok részletes programja még kidolgozás alatt áll.

A felsorolt feladatok igazolják, hogy vállalatunk KISZ-szervezete a KISZ kongresszus méltó megünneplésére készül. Ehhez a nagy munkához kérjük az összes fiatal részvételét.

VKM, KISZ Szervezete.

munkavédelem

Ismét eltelt egy félesztendő. Ugy gondolom, hogy nem árt, ha egy kicsit foglalkozunk megint a munkavédelemmel. Nézzük meg vállalatunk munkavédelmi helyzetét, illetve a balesetek alakulását a számok tükrében.

Sajnos a helyzet egyáltalán nem kielégítő. A kiesett napokat nézve azt látjuk, hogy 1959. I. félévében 400 munkanap, míg 1960. I. félévében 399 munkanap esett ki balesetből kifolyólag.

A balesetek számszerűségét vizsgálva rosszabb a helyzet.

1959. I. félév 18 baleset,
1960. I. félév 26 baleset.

Igaz ugyan, hogy a vállalat létszáma az elmúlt félév alatt kb. 5 %-al emelkedett. A balesetek számának ilyen nagy arányú növekedése ezzel a létszámemelkedéssel egyáltalán nem indokolt. Nézzük meg közelebbről, milyen balesetek voltak?

Az év első balesete, amely 74 nappal nyomja statisztikánkat, január 11.-én történt G e r e Károly szerszámjavító lakatossal. A sikkösörűn dolgozott miközben a kösörű ütközője /himbája/ az ujhegyét lecsapta. A mai napig rejtély maradt, hogy miért nyult oda,

K a t o n a József gépbeállító II.26.-án történt balesete 13 nappal szerepel a baleseti napló bejegyzései között. Katona et, a kőkéses Schuler olló késeit szerelte össze köszörülés után. Ahogy a késtárcsákat összefogó csavarokat akarta meghuzni, az imbuszkulcs megugrott és az éles kés mélyen bevágta az egyik ujját.

H u n k á r István segéd munkás a fürdőben /pince/ esett el II. hó 26-án. Esése olyan szerencsétlen volt, hogy a pince belső helyiségeibe vezető lépcső sar-

ka a lábát kb. 4 cm. hosszúságban felhasította. 20 napig volt betegállományban.
G o s z t o n y i Tibor műszerész egy motort ejtett a lábafejére IV.hó 29.-én.
15 napig volt betegállományban.

K a n d i k Lajos betanított gépmunkás V.hó 27.-én szemsérülést szenvedett a for-
gácsoló műhelyben. Sérülésével több mint egy hetet kórházban volt. Összesen 16
napot esett ki a termelésből.

Nem akarom folytatni a balesetek felsorolását, inkább arról szeretnék írni, hogy
milyen könnyen elkerülhetők lettek volna a fenti balesetek legalább is azok nagy
része.

Gere szaktárs maga sem tudta megmondani, hogy miért nyult oda az ütközőhöz, ami-
kor annak rendes megfogható fogantyúja van. Munkájával kapcsolatban egyáltalá-
ban nem volt arra szükség, hogy kezét a veszélyes helyre tegye.

Katona szaktárs ott követett el hibát, hogy a kés élére nem tett egy darab le-
mezt, vagy prespádarabot, holott tudhatta, hogy egy kulcs kiugorhat, még akkor
is ha uj.

H u n k á r István elcsuszása véletlen eset. Erről ő sem tehet, de csak abban
az esetben, ha az 100 %-ig úgy történt, mint ahogy a jegyzőkönyv felvételekor
azt elmondta. Ha, viccelődtek, játszottak, mosakodás, fürdés közben ugy a baleset-
tért csak ő hibázható. Ezt azonban utólag kideríteni nem lehetett.

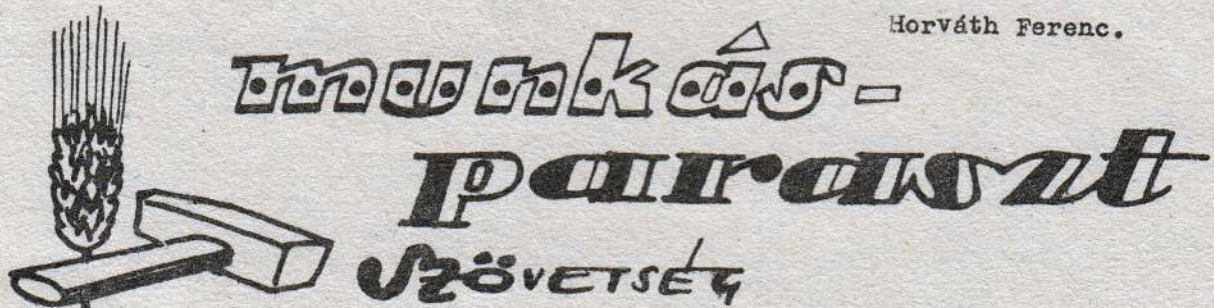
G o s z t o n y i Tibor baleseténél az volt a hiba, hogy túl magasan pakolták
meg az asztalukat kész motorokkal s ezzel párosult az ő vigyázatlansága.
A magas rakások miatt azonban nem hibáztattam a műhely vezetőjét, mert nem volt
bizonyítható, hogy azért ejtette ki kezéből a motort Gosztonyi szaktárs. Minden-
esetre a szerelő műhely vezetője a jövőben ne engedje, hogy a motorokat magasra
pakolják. Ugyanis, ha egy rakás valami oknál fogva ledől, sokkal komolyabb bal-
esetet okoz, mint az előbbi.

Nagyon sok esetben találkozunk gyárunkban olyan szabálytalanságokkal és hi-
ányosságokkal, amelyek előbb vagy utóbb balesethez vezetnek. Ezek megszüntetése
legyen minden művezetőnek egyik legfontosabb feladata a termelés mellett. Ők
azok, akik legtöbbször vannak a dolgozók között, így természetesen legtöbbször is
látják.

Le kell vetni már végre az ellenzõt, ami megakadályozza õket a látásban. Ne
resteljenek szólni beosztottjuknak, ha látják, hogy az valamilyen szabálytalan-
ságot csinál. Tudom hálátlan feladat, hiszen elég komoly részem van benne. Én
magam is beleestem abba a hibába, hogy sa-jnálók anyagi eszközökhöz folyamodni
s ezt csak akkor teszem, ha már nincs más választás. Ezzel kapcsolatban szeret-
ném felhívni azoknak az elvtársaknak a figyelmét, akiknél a munkavédelem elha-
nyagolása anyagiakban is csökkenést eredményezhet, hogy a havi szemle kiírásait,
vagy egyéb munkavédelmi vonatkozású átiratokat sokkal lelkiismeretesebben hajt-
sák végre mint eddig. Nem nekem csinálják, hanem dolgozóinknak. Azoknak akikkel
a tervet teljesíteni akarjuk. Ahhoz pedig ép és egészséges emberek kellenek.
Ne csak azt nézzük, hogy beosztottunk dolgozik-e, hanem azt is, hogy hogyan dol-
gozik és milyenek a munkakörülményei.

Ha nem csak hangoztatjuk, hogy legfőbb érték az ember, hanem mindent meg
is teszünk, hogy ezt a legfőbb értéket megóvjuk, biztos vagyok, hogy a legköze-
lebbi féléves kiértékelésem sokkal szebb képet fog mutatni.

Horváth Ferenc.

Alkotmányunk ünnepén, amely egyben hagyományos munkás-paraszt találkozó is, a
báránci "Uj Élet" TSz meghívására 30 főből álló küldöttség képviselte üzemünk
dolgozóit. Báráncdon megtartott ünnepségen. A küldöttség tagjai augusztus 19.-én

este érkeztek a bárándi Tanácsháza elé, ahol a Tanács és a Termelőszövetkezet vezetői fogadták őket. Szívélyes baráti fogadtatás után a küldöttség tagjait a termelőszövetkezet parasztjai vették pártfogásuk alá; mivel dolgozóink részére nem volt közös szállás, különböző családoknál kaptak bőséges ellátást és elhelyezést.

Augusztus 20.-án reggel zenés ébresztő után a Tanácsházánál gyülekeztünk. A Tanácsházán a Tanácsok megalakulásának 10.-ik évfordulójának tiszteletére ünnepi tanácsülés volt. Az ünnepi tanácsülésen küldöttségünk képviselte magát. A tanácselnök beszámolójából értesültünk Báránd község fejlődéséről, különösen a felszabadulás után. A beszámoló szerint B-áránd község-de amit országosan tapasztalhatunk- a népi hatalom uralomra jutása utáni 15 évben többet fejlődött mint azelőtt egy évszázad alatt.

Az ünnepi tanácsülés ideje alatt a küldöttség tagjai az "UJ Élet" TSz. területén tettek látogatást. A kirándulás során rátaláltak a TSz. dínyeföldjére... mely területet másnap fel lehetett szántani. Vendéglátóink délután sportműsorral kedveskedtek, amelyen fiatal labdarugóink is aktívan és sikeresen résztvettek. A helyi csapatot 3:3 félidő után 6:5 arányban legyőzték.

Este a Tanácsháza nagytermében dolgozóink és a helyiek közös vacsorán vettek részt. A vacsora után fehér asztal mellett kialakult beszélgetések közben- mely az ipari és a mezőgazdasági dolgokat érintő közös problémák merültek fel, - megállapítottuk egyhanguan, hogy Pártunk és Kormányunk politikája, irányelvei, helyesek és így mindkét alapvető osztály, tehát az ország lakosságának nagy részét kitavó dolgozóinak érdekeit, a béke megvédését, a békés egymás mellett élés politikáját képviseli.

Természetesen beszélgetés közben egyre ürültek a poharak is. Ennek következtében emelkedett a hangulat és a dísztermet egyszerre hangos énekszó töltötte be. A hangulatot csak fokozta a helybeliek zenekara a talpalávaló muzsikával. Az éneklésben a primet labdarugóink vitték.

Megállapítást nyert, hogy ha olyan jól, lelkesen és egymást segítve footballoznak, mint énekelnek B aróti szövetségi kapitánynak sokkal kevesebb gondja lenne a válogatott csapat összeállításánál.

De minden jónak egyszer vége szakad, eljött a visszaindulás, a bucsu "szomorú" perce. Augusztus 21.-én reggel küldöttségünk "Viszontlátásra november 7.-én Budapestén" jelszóval indult haza.

Összefoglalva küldöttségünk és a bárándi dolgozók véleményét leszögezhetjük, hogy ez a találkozás valamint az eddig lezajlottak nagyban erősítik a megbont-hatatlan munkás-paraszt szövetséget, proletár államunk tartó-pillérét.

Hargittai

EGYETEMISTÁK

— BESZÁMOLÓJA —

Első kötelező termelési gyakorlatunk befejeződött. Megígértem, hogy írok erről az üzemi ujság számára. Igéretemnek ezzel a levéllel szeretnék eleget tenni. Szabó bácsinak címeztem, de a Villamos Kismotorgyár dolgozóinak írom: jó ismerőseinknek, és az ismeretleneknek is.

Idén nyáron nyolcan kerültünk ide a Műszaki Egyetemről, a villamosmérnöki kar III. évfolyamáról. Öt hetet töltöttünk a gyárban. Egy-egy kijelölt technológiai probléma tanulmányozásán kívül feladatunk volt megismerni a gyárat: a gépeket, a munkafolyamatokat és ami ennél talán fontosabb, a munkásokat és a gyár légkörét. Nem vagyunk egyforma emberek; ez mindegyikünknek másképp sikerült. A rólunk alkotott vélemények is mások. Fordítva is így van, s ezért csak néhány mondatot merek majd kollegáim nevében is írni.

Az első ilyen: a köszönet. Ez nemcsak Kenéz és Szabó mérnököknek szól, akik úgy bántak velünk, mintha közvetlen a meghitt munkatársaik lennének /és nekünk nagyon

jól esett/ hanem a különböző problémák alapos magyarázatán a maguk kialakult mérnöki szemléletét adták át nekünk. De köszönettel tartozunk minden művezetőnek és munkásnak, akivel a gyárban találkoztunk. Szeretettel fogadtak bennünket, természetesen vették, hogy mi a gyakorlatához még semmit sem konyítottunk, nem fukarkodtak a magyarázattal, tapasztalataik és véleményük közlésével; még ott is időt szántak erre, ahol teljesítményben dolgoztak. Ismereteik javát adták. Szavaikon keresztül megvilágosodott előttem néhány ellentmondás is, ami a termelési irányító szervek és közöttük fennáll. Ennek egyik forrása a fizikai és szellemi munka különbsége /ez a kettő a szerszámkészítő műhelyben már kezd szépen összefonódni, s ennek sok haszna van !/, a másik forrása, hogy amikor a vezetők a terv teljesítésén, a termelés bővítésén, a növekvő kereslet kielégítésén dolgoznak, fáradnak; sokszor akaratlanul is háttérbe szorul a munkások érdeke. Persze ez egy bonyolult probléma, /s a termelést pillanatnyilag nem is zavarja/, nem is látok a mélyére. Csak azért irtam le, hogy mi, ha talán vezetők leszünk, ezen mái segíteni tudunk, s ezt azoknak a munkásoknak köszönhetjük, akik itt ebben a gyárban ily barátian fogadtak és őszinték voltak hozzánk.

A gyárban folyó fizikai munka nagyon sokrétű. Most nem a különbségekről akarok írni /egyszerű és bonyolult munka és ezek helyes bérezése/, hanem ami közös lehet bennük: ez pedig az, hogy minden munka szép. Igen, itt a gyárban találkoztam emberekkel, akik megtalálták ezt munkájukban:

Láttam ezt az edzőműhelyben, s a szerszámkészítők közül néhányánál, az öntőde melleti forgácsoló egyik fiatal esztergályosánál, az asztalosoknál, s a szerelő műhelyben és még több helyen is. A munka kenyérkereset. Becsületesen kell végezni. De ez nem elég. Örömmel kell végezni. Ehhez két dolog kell: igényeimnek, alkotóvágyamnak feleljen meg a végzett munka /tehát legalább addig képezem magam, amíg ezt el nem érem/ s a másik, hogy a munkavégzés körülményei jók legyenek. Néhány példa: az impregnálóban gyakrabban cseréljék a lyukas kesztyűket és rossz rácsokat, a galvanizáló kapjon több elszívóberendezést, az öntőde egyik felének szellőzését tökéletesítsék, a festőműhelyben is van egy kis tennivaló. Anyagi érdekeltséggel és gyors döntésekkel adjanak fokozott lehetőséget az újításokhoz stb, /és a tekeréscsőbe fokozott mértékben osszanak be nyáron egyetemistákat, mert ott ugylátszik, hogy csak ők tudják egyeseknél széppé tenni ezt a bizony elég egyhangú munkát./

Az öt hét gyorsan elmúlt. Ez alatt sok érdekes komoly, és sok vidám élmény te-remtett koztunk és a gyár között szines kapcsolatot. Most ez volt a fontos, hogy vajon eleget dolgoztunk vagy dolgozhattunk-e.

A levelet be kell fejeznem, mert pár óra múlva nyaralni indulok. Mindenkit szeretettel üdvözlünk. A viszontlátásra !

Az egyetemisták.

KÖSZÖNTŐ és BÚCSÚ

Olyanok, mint a vidám kis fecskék, avagy dalos pacsirták e fiatal fiúk és lányok. Ők e pöttömnyi emberkék, kiknek hangjuk vidámabbá varázsolja a VKM ósdi, vén falai közt zengő munkadalát, és az erőgépek ritmikusan ismétlő ütemét - hangját...

E gyermekeké legyen e köszöntő bucsu, kik négy hétig napi négy órát segítettek munkánkban. Ertelmes arcu, eleven mozgásu, fürge kis leányok és fiúk mind-mind. A Janiczky kislány, s kis gömbölyű Gaál Gyuszi, a már komoly terveket szövő Oláh Évike, a szótfogadó Rottker gyerek, a Rác Pisti, a hirtelen nővő Balogh gyerek, a Kovács Lajosné halkszavu kislánya, a jómozgásu Csorba fiu...

És sorolhatnánk még tovább őket - apjuk anyjuk szemefényét, kik most a nyári vakációban ismerkednek az élet másik oldalával - a gyárral,

Igen a gyárral, hogy apjuk, anyjuk ott áll évek hosszú sora óta a dübörgő gépek mellett a satuk mellett, az esztergapadoknál, a fröccsgépeknél, vagy a sajtoló-
gépeknél,

hol a holt anyagból az emberi ész diadala eleven munkadarabot önt, mintáz, fur, farag, formáz, és ügyességük, szakmai tudásuk, felkészültségük és nagy gyakorlatuk következtében állítja az emberiség szolgálatába azokat.

Igen az ő apák azok, kik tolmércével tized és századokat mérnek, ha kell logaritmussal számolnak, körzővel, vagy vonalzóval ceruzával, tussal rajzolnak, szerkesztenek és fontos, nagyon fontos elektronikus méréseket végeznek, nap-nap után.

E gyermekeknek anyjuk azok, akik hegyesvégű ceruzával hajolnak a gyorsíró fűzet fölé, miközben jegyzetelnek, vagy írógépen írnak, és fürge ujjaik ütök sebessen a billentyűket, s ha kell számoló-szorzó vagy összeadó gépeken is....

Szolgjon e pár sor a gyermekekről: fiukról, leányokról, kik hol ebben - hol abban a műhelyben, raktárakban, folyósokon, irodákban tüntek fel, s jöttek - mentek érdeklődéstől kerekre nyílt szemekkel szívták magukba mit láttak, a gépek dübörgését, a munka dalát....

Igen köszöntöm őket és bucsuszom tőlük - e kisfiuktól és kisleányoktól, szőkétől, és barnáktól, fekete és kékszeműektől és kérem őket becsüljék és szeressék meg jó szüleik munkahelyét, hol ma és holnap még mi építjük hazánkban a szocializmust, de holnap talán az ő feladatuk lesz a békés jövő építésének a folytatása.

Köszöntöm és bucsuszom tőlük, kik megtették az iskolai vakációban az első lépést az Élet Iskolájá, a munka felé.

Mihályfi - Kovács György.

ÓVODÁSAINK

Mint egy pár éve, úgy az idén is vállalatunk vezetősége lehetővé tette, hogy óvodásaink a Balatonon nyaraljanak.

Az idő sajnos nem volt a legjobb, de azért gyermekeink nagyon jól érezték magukat.

Kevesebbet fürödtek, de az üdülő nagy udvara hangos volt vidám játékuktól, kacagásuktól. Várat építettek, a fiuk pedig olyan gyakorlatot szereztek a futballban, hogy nem győztük számontartani a „gólokat”. A kislányok kirándulni vitték az udvar egyik sarkában a babákat, koszorút fontak egymásnak, sokszor egész nap felvirágozva játszottak. Élvezték a szabadságot, a nagy udvart és a legnagyobb büntetés, - "néha" persze az is előfordult - az volt, ha azt mondtuk, hogy összecsomagoljuk a holmit és az esti vonattal hazaküldjük a kis haszontalant. Volt azután fogadkozás, ígéretés, csak ott maradhasson.

Az étvágyuk is remek volt. A 36 gyerek reggelire pl. 15,1 kakaót ivótt meg, hozzá természetesen 2-3 db vajás zsemlyét.

Hasonlóan az ebéd és a vacsora. Tízórára és uzsonnára rendszeresen gyümölcsöt kaptak keksszel vagy nápolyival. Még is volt az eredmény, a legkisebb súlygyarapodás 1 kg volt a legtöbb pedig 3 1/2 kg a hónap elteltével.

A sok kedves epizód között talán a legaranyosabb a z utolsó este volt. Táborűzet rendeztünk, s a nagyobb kisleányok műsort adtak. Tágranyított szemekkel nézték a kisebbek a táborűzet s meghatott hangon énekeltek úgy, hogy a szomszéd üdülők közönsége nagy tapssal fogadta kedves dalaikat.

Utána a kivilágított udvar: közepén fűzerekkel feldíszített "Táncbetonon" hanglamezre táncoltak "kivilágos virradatig"; este 9 óráig.

Az egy hónap elteltével gyermekeink testben és emlékekben meggazdagodva jöttek haza.

Köszönetet mondok gyermekeink nevében vállalatunk vezetőségének és mindazoknak, akik hozzájárulásukkal, segítségükkel lehetővé tették gyermekeinknek ezt a szép nyarat.

Eva néni

TÖRÖKBÁLINTON

A készülődés már két héttel előbb megkezdődött, Alig vártuk a szombati napot, hogy nem egészen a gyorsaságáról és biztonságáról közismert Hév-vel kimenjünk Törökbálintra.

Az idő nem nagyon kedvezett. Alig indultunk el, az eső máris sűrűn kopogtatta a Hév ablakait, Megérkeztünk, de az eső továbbra is esett és semmi kimélettel nem volt irántunk. De mi "szerszámosokhoz méltóan" nem töröttünk vele és neki-vágtunk a gyönyörű fekvésű "stadion"-ra vezető utnak. Megérkeztünk és a lombos fák védelme alatt átöltözve megindult a sportolás.

Rugtuk a labdát, dobáltuk a sulygolyót és futottuk a 100 métereket az "Olimpia 1" jelvényért. Ettől aztán az eső is megszegegyenült, alábbhagyott, majd később el is állt.

A Vegye-s csapatok között lejátszott nagy mérkőzés 4 : 4 arányban eldöntetlenül végződött. A nap sikerét pedig hetven "olimpiai" jelvény megszerzése bizonyította.

A sportolástól felfrissülve indultunk neki a hagyományos harmadik félidőnek. Mondanom sem kell, hogy ebben a versenyben volt a legtöbb jelentkező.

Állóképesség? Hát az bizony nem volt a legjobb, mert a verseny vége előtt sokan meginogtak - későbbiek folyamán pedig egyesek ki is döltek.

De a harmadik félidő versenyzői is minden külső beavatkozás nélkül értek haza, amit azt hiszem elsősorban a Hév-nek köszönhetünk, mert az rövid idő alatt álomba ringatta a hazatérőket.

Összegezve a kirándulás jól sikerült. Ez uton mondunk köszönetet a szervező bizottságnak és a népszerű "Szeplőbácsinak" -/Wölbling/ akik fáradságot nem kímélve dolgoztak azon, hogy a szokásos juliális jól sikerüljön.

Mohácsi -----

Széplakos

Alig vártuk azt a napot, azt az órát, hogy a Déli pályaudvarról elinduljon velünk a vonat Széplakra - vállalatunk üdülőjébe, hol munkatársakkal, barátokkal, ismerősökkel mint egy nagy család töltöttük el két heti szabadságunkat.

"Látjátok, mi meghoztuk a jó időt" mondtuk megérkezésünk után és elindultunk fürdeni a Balatonba. S még le sem értünk a partra, máris magasra csapott a jókedv.

Másnap reggeli után nyomban megbeszéltük a napi programot. Előkerült a nagy pötyyös labda és máris pattogott a beton lánthenisz pályán. Fuchs Tóni barátunk csillogtatta nagy tudását és különösen szervái tündek ki...már amelyik sikerült...Általában jól ment a játék hiszen Faragó Árpí és Lőrincz Gyurka is most tanultak lántheniszezni.

Jól együtt volt a társaság. Mi sem bizonyítja jobban mint az, hogy a közös konyhán az öt asszony megfért egymás mellett minden vita nélkül. Ez nagy szó!

Mindenki azon igyekezett, hogy jól érezzük magunkat és ez is sikerült!

Az óra mutatója azonban nem állt meg. Alig fogyott ki az első üvegből a napolaj, még nem is olyan sok sültkeszeget ettünk meg - már is eljött a bucsu este, amelyet meglepetésként Tóni barátunk rendezett meg. Egy kis halvacsora, melyet Esztike néni olyan finoman és izletesen készített el, egy kis jó bor, melyet Etuska néni szerzett és amely jól csuszott a halvacsorára: rovidesen igen jó hangulatot teremtett. Ezt legjobban az bizonyítja, hogy Etuska néni Tóni barátunkkal az étterem közepén szambát járt.

A bucsu este fénypontja volt az esti lánthenisz mérkőzés, Rétfalvi barátunk rendezésével, lo : lo lett az eredmény. Jó is volt így, mert a játékosok ugysem tudták megállapítani az eredményt, hiszen a sötétben a labdát sem látták.

Majd Tóni barátunk szólótáncával kábitott el beannünket, annyira, hogy el is mentünk aludni.

És másnap reggel a jólsikerült bucsu este után bánatosan ébredtünk, mert tudtuk, hogy szabadságunk letelt és itt kell hagynunk a mi drága Balatonunkat.

Én azt hiszem, mindnyájan jól éreztük magunkat! És még jobban éreztük volna magunkat, ha az étkezésről nem magunknak kellett volna gondoskodni.

Reméljük jövőre ezen is segítenek!

-----Jóska

augusztus 15.-én a II. és a IX. ker. Népfrent Bizottságok Alkotmányunk ünnepének tiszteletére sétahajót indítottak. Nem kellett nagy agitáció, a jegyek hamarosan elkelltek és a főkönyvelés és kapcsolt részlegeinek dolgozói szép számmal vettek azon részt.

Természetesen úgy gondoltuk, hogy kellemes, csillagos augusztusi este lesz. Bizony délután 6 órakor, mikor beszálltunk borus ég volt, de mindannyian optimisták voltunk. A pesszimizmus csak esőkabát, vagy kendő alakjában mutatkozott.

Nagy kedvvel vadásztunk hely, illetve székek után és sikerült is jó helyet szereznünk, amelyet Borsodi kartárs "grószfáteri" gondoskodásának köszönhattunk, aki az egyik rendezője volt kirándulásunknak. Első dolga mindenkinek az volt, hogy nagy mennyiségű enni és innivalóval lássa el magát, elvégre három óra hosszú idő és ki tudja mi történhet egy sétahajón ennyi idő alatt.

Az esőfelhő velünk jött, egyszer-kétszer esni is akart "de meggondolta magát" legalább is este husz óráig.

Utunk felfelé nagyon kellemes volt. A zenét a Néphadseregünk négy oszlopos tagja szolgáltatta, miközben divatbemutató volt. A sok tapsból és megjegyzésből nem csak az tűnt ki, hogy a nőknek nagyon tetszenek a csinos ruhák - ami magától is értetődik - hanem az is, hogy férfitagjaink mennyire lelkesedtek a ruhákat viselő még csinosabb hölgyekért. Tetszésüket nem is rejtették véka alá.

A bemutató eléggé elhúzódott úgy, hogy 1/4 9 óra lett mikor a szivküldivel egybekötött táncra került sor. Ekkor már nagyon kezdett fujni a szél és az eső is csapkodott - bár ez a csekélység a táncolókat nem zavarta. Esőkabátban éppen olyan jól lehet táncolni, mintha estélyi ruha volna, különösen ha az esőkabát a földig ért. Szóval a hangulatot a csunya idő sem rontotta el. Kilenc órára érkeztünk vissza a Bem-térre és esőben - szélben sietve indultunk haza: végeredményben egy kellemes hajó ut után.

Máskor is szívesen elmegyünk sétahajókázni....

. A-----a

AUGUSZTUS 20

Alig egy pár napja, hogy elmúlt augusztus 20-a. Örömmel emlékezünk vissza erre a nagy ünnepre, amikor országszerte nagyon sok munkás-paraszt találkozót rendeztek.

Gyárunk sem maradt ki az alkotmányunk tizenegyedik évfordulójára rendezett ünnepélyekről, és örömmel emlékezünk vissza erre a szép és kedves műsoros estre.

Az ünnepség Friedmann főmérnök elvtárs beszédével kezdődött. Friedmann elvtárs beszéde bevezető részében augusztus 20-a jelentőségével foglalkozott, majd arról, hogy hazánk 1945-óta felbessülhetetlen eredményeket ért el.

Másfél évtized alatt szocialista rendszerünkben forradalmian változott a gazdasági, az állami, a politikai és a társadalmi élet. S ezek a változások lehetővé tették azt is, hogy a történelmünkben először immár igazi alkotmányt kapjon a magyar dolgozó nép.

Mint a térképen látjuk a Ganz-utca neve ebben az időben SPITAL CASSE - Kórház utca volt. A HAUBT CASSE - Fő utca és a mai Bem József utca sarkán állott ugyan is ez időben a Katonai Kórház, melynek egyik szárnya a SPITAL CASSE-ra Kórház utcára, a mai Ganz utcára nézett és innen vette a nevét az utca.

Az "ARTARIA" metszetéről készült és az akkori épületeket ábrázoló körvonalrajz közepén látjuk a Katonai Kórház kétemeletes épületét, melyet a XIX. század végéig bontottak le és a kórház megszűnével az utcát - az abban 1845-ben épült és világhírűvé vált gyár alapítójáról Ganz Ábrahámról nevezték el.

És honnan származik a mai Bem József utca előző Királyhegy utca neve ?

Erre is a térkép és az 1792 évi állapotáról készített körvonalrajz adja meg a választ.

A térkép alsó részének közepén egy háromágú létesítmény alaprajzát látjuk, mely mellett KÖNIGSBERG - Királyhegy jelzés van.

Mi célt szolgált ez a létesítmény ? Az "ARTARIA" 1792.-ben I. Ferenc koronázását ábrázoló metszete ad erre magyarázatot. A térképen KÖNIGSBERG - Királyhegy néven jelzett létesítmény helyén állott a koronázási domb, melyet a metszetről készült körvonalrajz jobb alsó szélén láthatunk. A metszeten a dombon I. Ferenc áll és a körvonalrajzon a Bem József utca vonalától felfelé eső részen a koronázáson résztvevők tömege.

Minket azonban ez nem érdekel, hanem csak gyárunk környékének 168 évvel ezelőtti képe, ezért csak ezt tüntettük fel a körvonalrajzon.

Mit látunk még ezen a körvonalrajzon ? Bal sarkában a török időből megmaradt Kakas rondellát, melyről már több ízben írtam lapunkban.

Mellette a középkorból származó vizivárosi várfal egy kis maradványát. A kétemeletes katonai kórház mögött az 1759-60 években épült a ma is fennálló Flórián kápolna - a mai budai görög-katholikus egyház templomának tornyát. A kórház épületétől jobbra pedig a vizivárosi várfal további maradványát.

A körvonalrajz jobb felső sarkában - pedig a várhegyen álló Mátyás templomot látjuk 168 évvel ezelőtti állapotában. A Mátyás templom ekkor a Jezsuita kolos-

tor épületei közé volt ékelve és az 1686-os ostrom alkalmával elpusztult kő tornysisakja helyett - rézlemezekből készült sisak fedte.

Mai alakját a Schulek Frigyes tervei szerint az 1874. év-ben kezdődő átépítés alkalmával nyerte.

Sz.I.

A lapot 7 tagól álló bizottság szerkeszti.
Felelős: Szabó István.

Kérjük gyárunk dolgozóit, hogy cikkeiket,
bírálatokat, vagy javaslataikat Szabó István-
hoz a Szerszámgépezembe juttassák el.

Készült: Sportsokszorosító Üzemben.
Budapest., V. Bajcsy Zsilinszky ut. 36-38 sz.

Felelős kiadó: A vállalat igazgatója.

Ára: 20 fillér.

OLIMPIAI RÓMAI DICSŐSÉGTÁBLA

Csiffi

PARTI JÁNOS

NÉMETH FERENC

NAGY IHRE

BALCZÓ ANDRÁS

KOVÁCS PÁL

HORVÁTH ZOLTÁN

KÁRPÁTI

TÖRÖK GYULA

GEREVICH ALADÁR

DELNEKY GÁBOR

MENDELÉNYI TAMÁS